

BRÁMKOVY SOBOTKY

Zpravodaj

Číslo

Listopad 1964

Zdaněk Černošický

Z Českého ráje

Špetička soli v díži podvočora,
 vonící koláč, teplá skýva chleba -
 již jednou jsem tu seděl,
 již jednou jsem tu pil.
 Kterýpak rozpustilý smíšek
 našlutil vousy pampolišek?
 Bezdné je letní žízně,
 však já jsem nedopil...

Letošní sezona na Humprechtě

Během letošní sezony navštívilo sobotecký Humprecht více než 36.000 návštěvníků, z toho značný počet zahraničních hostů. Z jejich zápisů do pamětní návštěvní knihy se těšíme, poněvadž ukazují, že se jim originální stavba našeho zámku líbí a přitahuje již zdaleka. Svůj obdiv projevil nedávno velvyslanec Brazílie i Bolivijské republiky, dále velvyslanec rada NDR Goldmann, jenž patřil k prvním letošním návštěvníkům /"Hier hat es mir sehr gefallen"/, účastníci Pražského jara Harold a Ernest Hutchinsonové z anglického Burnley a další. Přivítali jsme docu partyzánského velitele Ivana a početné skupiny bývalých partyzánů, kteří se skrývali a bojovali v našem kraji před dvaceti lety. "J'ai été heureux de faire la visite de ce beau petit château", píše francouzský návštěvník - "rád jsem spatřil váš zámek". Až z dalekého Nového Zélandu se objevila na Humprechtě návštěva v osobě profesora techniky ve Wellingtonu M. Russela Price. K tomu připočítáme další zahraniční zájemce z Indie, Indonésie, SSSR, Itálie, krajany z USA - prostě Humprecht již letos navštívili turisté celkem ze 34 zemí.

Je samozřejmé, že největší počet návštěvníků byli hosté domácí ze všech koutů republiky, zvláště v době školních výletů a dovolené. Mnozí návštěvníci se vraceli na Humprecht již po několikáté a těšit se zvláště vážně, poněvadž mnozí Sobotčáci byli sice již v zahraničí, ale na Humprecht jim jaksi ještě neslyšel čas. Snad přijdou napřesrok, těšíme se na ně. Je také škoda, že přijedou mnozí návštěvníci do Sobotky na náměstí, chtějí na Humprecht a nevědí kudy kam. Jeden hodný sobotecký důchodec poslal letos autobus s dětmi místo na Humprecht na Vodňany, ale schopný řidič se přesto i touto cestou na Humprecht dostal. Podobná petiče se letos vyskytly i při hledání rodného domu básníka Václava Holce. Citlivě by se mohla umístit i směrůvka ke Šrámkovu hrobu, který mnozí jeho milovníci dlouho po hřbitově hledají.

.. Návštěvníci Humprechtu tvoří zajímavou kapitolu. Někteří si prohlédnou zámek během tří minut, jiným tři hodiny nestačí. Vzpomínám si na dvě návštěvnice z Děčonic, které se skutečným zájmem prohlíželi exponáty a zvláště Šrámkovské oddělení od půl páté do půl třetí odpoledne a při odchodu prohlásily, že se musjí přijít podívat znovu, protože se všechno na jednou nedale prohlédnou. Skutečně se během týdne objevily opět.

Milovníci Šrámků, kteří přijedou s některým rychlíkovým výletem, odcházejí až poslední, když se již z parkoviště osívá houkání klaksonů autobusů. Jen si vzdychnou: No, to je zapotřebí celý den", seběhnou po starých zámeckých schodech a propíchnou se novými rizikovými zámeckými schody k autobusu. Těšíme se, že budou tyto schody na jaře upraveny a jistě se úpravy dočká i prostor mezi oběma schodišti, po němž lidé v minulosti chodili a který byl v minulosti velmi nebezpečný. (Zpravodajník)

Š r á m k o v a L é t o v e V í d n i .

Lidové divadlo "Jednotného klubu pracujících ve Svitavách podniklo začátkem listopadu tohoto roku zájezd ke krajanům do Vídně. Vystoupilo zde se Šrámkovým Létem, Jiráskovými Psohlavci a dětem zahrálo Benešovu Pohádku o prancezně Zlatovlásko. O návštěvě svitavských píše vídeňský krajský tisk: "Všechna vystoupení byla přeplněna. Prostorný sál v budově školy Komenského ve III. vídeňském okrese nestačil pojmout všechny ty návštěvníky, kteří přišli zhlédnout divadelní umění našich milých hostů. Prvého představení se zúčastnil i čkoslovenský velvyslanec ve Vídni Dr. Karol Potrželka s chotí.... Divadelní představení a to jak Šrámkovo Létu tak Jiráskovy Psohlavce sledovalo krajské shromáždění se zatajeným dechem."

Tak svitavský soubor, vedený režisérem Karošem a dramaturgyní prof. Marií Votavovou, připomenul vídeňským Čechům blížící se 20. výročí osvobození jejich staré vlasti Sovětskou armádou. Zároveň vykonal kus znamenité kulturní propagace, k níž přispěl také vkusný programový list s rozбором předváděných her, jejich obsazením a s fotografiemi účinkujících.

VH

Kdy vznikla Šrámkova básnická sbírka Rozbolostněný ženami?

V závěrečné poznámce k dosud neznámé sbírce Fráni Šrámka uvádí její editor Jaroslav Kaboš, „že básně tohoto svazočku vznikaly na přelomu století. Zdá se však, že sbírka byla hotova již v létě r. 1899, jak vyplývá z dopisu, který se zachoval v pozůstalosti Viléma Peči /1879 - 1900/, s nímž se Šrámek v Sobotce o prázdninách stýkal a Janž - sám jse básník - býval asi jedním z prvních čtenářů a kritiků Šrámkových prvotin. V dopise ze dne 4. IX. 1899 Vilém Peča píše Šrámkovi za své učitelské štace v Rožďalovicích: "Můj milý, je mi opravdu nemilé, že jsem si nemohl přečísti Vaše dílo, Rozbolostněný ženami! Víte asi proč. Poslední den! A to, mně se zdá, mne dostatečně omluví. Měl jsem ovšem silné pokušení dílo zabavit, ale vím, že byste to nedopustil. Ostatně prosil bych Vás, kdybyste mi, ovšem chcete-li, svou práci zapůjčil, a zavazují se Vám, že ji do týdne Vám opět pošlu. Četl jsem ovšem některé básně, ale sběžně..."

Mluví-li Peča o "díle", jde jistě o celou sbírku Rozbolostněný ženami, která se r. 1905 dostala do rukou inž. dr. Kříže a která byla vydána r. 1964.

Z Pečova dopisu lze dále soudit, že sbírka byla dokončena v Sobotce, a to na samém konci prázdnin, takže Vilém Peča před svým odjezdem do Rožďalovic neměl už kdy si ji přečíst. Tuto domněnku potvrzuje i to, že v zápiscích Viléma Peči u data 14. 8. 1899 jsou opsány tři jiné Šrámkovy básně, jejichž rukopis měl Peča v ruce. Kdyby byla před koncem srpna sbírka Rozbolostněný ženami hotova, jistě by Vilém Peča měl dost času, aby se s ní důkladněji seznámil, nikoli jen sběžně. Zkrátka je velmi podobné pravdě, že celá sbírka byla dopřána někdy koncem srpna roku 1899, a to v Sobotce, kde tehdy Šrámek trávil u babičky prázdniny.

Archiv Fráni Šrámka v Sobotce podle materiálu, který poskytl Dr. V. Peča.

O p o ž d ě n á v z p o m í n k a .

K n e d o ž í t ý m d e v a d o s á t í n á m M U D r a J o s e f a P í c k a .

Na 1. listopad 1964 připadlo 180. výročí narození národního buditele Františka Matějoviče Vetečnicka /1784 - 1850/. Jeho život a dílo jsou našim čtenářům známé. Méně je již známý život a dílo autora nejobsáhlejšího Vetečnickova životopisu - bohužel dosud rukopisného - MUDr. Josefa Pícka, bratrance nár. umělce Fr. Šrámka.

Kdyby byl ještě živ, patřil by jistě nejen k pilným čtenářům, ale i k horlivým přispěvatelům našeho Zpravodaje. Proto mu všichni věnujeme alespoň tuto opožděnou vzpomínku.

Narodil se 23. října 1874 v Sobotce v domě čp. 3, kde měl jeho otec kupecký krám. Studoval na Jičínském gymnasiu a maturoval tam r. 1893. V životě dosáhl nejen vysoké hodnosti akademické /promován 5. 10. 1900/, ale i vojenské /po první světové válce se stal generálem zdravotnictva na Zemsém vojenském velitelství v Brně/. Nejdéle působil jako odborný lékař - gynokolog - v Olomouci, kde také 8. prosince r. 1950 zemřel. Nejdále se podíval koncem první světové války až do Vladivostoku.

Rodný kraj zůstal jeho srdci nejbližším po celý život. Čím více mu přibývalo křížků, tím častěji se vracel do středu toho nejmenšího kruhu, do rodného města. Lákala ho sem nejen krása Českého ráje, ale i kruh nejbližších přátel, mezi nimiž

so cítil skutečně doma. Patřili k nim: Píckův bratranec básník Fráňa Šrámek, lékárník "Jarýnek" Macoun, autor Sobotockých písniček děkan František Soukal, "stavitýlok" Jaroslav Hortlík, obchodník František Staška a mnozí jiní.

A sám si též chodil pro náměty ke své literární vlastivědné a historické práci. Nejvíce jeho příspěvků otiskl Sobotocký věstník roč. 49 - 52 v letech 1939 - 1942. Byly to většinou obrázky ze staré Sobotky / Sobotocké ulice před sto lety, Stopy Josefa Mánesa v našem kraji, Barovna a její soukoničí, Rodiče archiváře Dvorského aj. /. Nejrozsáhlejší jeho práci se šrámkovskou tematikou je příspěvek O šrámkovské kolibce, publikovaný v Sobotockém věstníku r. 1942 a přetištěný ve sborníku Básník mezi námi /Sobotka 1947/. Roku 1931 vyšel v Sobotce knižně Hsitský kopeček lík v Křižánku a jeho zkáza.

V rukopise zůstaly práce Utrpení učitelského pomocníka, zpracovaná podle rukopisu dobšinského pedučitele Matěje Balcara /1816 - 1878/ a památní medailon k počtu Františka Matějoviče Votošníka pod názvem Sobotocký jmnostpán /1942/.

Natrvalo se MUDr. Josef Píck vrátil domů 17. prosince 1950, kdy byla urna s jeho popelom uložena na sobotockém hřbitově. Matná silueta jeho tváře na mramorovém pomníku se ponáhlu ztrácí, i iniciálky věty na rozloučenou R.I.P. blednou. Památka jeho dobrého jména však v Sobotce nevybledne.

V.F.

Doplňk soupisu prací zasl. umělce Karla Vika s náměty ze Sobotcka.

Pěkný soupis Vikových motivů ze Sobotcka v druhém čísle Zpravodaje je možno ještě doplnit několika dalšími.

Městská spořitelna v Sobotce získala iniciativou svého ředitele Václava Volojníka Vikův dřevoryt Pohled na Trosky od Stéblovic pro ročenku, kterou chtěla vydat. Okupační poměry znemožnily realizování tohoto záměru, spořitelna tedy rozeslala svůj příznivcem alespoň tento dřevoryt Místrem signovaný. Byla po něm značná shánka a do sobotockých domácností se tak dostal skutečně hodnotný obrázek, který dodnes zdobí /skutečně zdobí/ stěny mnohých příbytků. Ti, na něž se neobstalo dostalo, nechávali si zarámovat tentýž obrázek, který vyšel jako hlavníčka nástěnného kalendáře.

Městská spořitelna měla i několik lavírovaných Vikových kresob, z nichž Pohled na Sobotku od Babylonu vyšel jako frontispic publikace MNV Sobotka "O potřebách kraje a plánování výstavby" v únoru 1947.

Roku 1943 vydal ředitel Volojník novoročenku s Vikovým dřevorytem sochy sv. Václava. Pojizorské listy tvrdily, že jde o sochu ze sobotockého kostela, spíše se však jedná o práci z Jolínkovské kosmonoské hutě.

Ladislav Novák vydal roku 1942 v 500 neprodejných výtiscích sbírku básní "Z Českého ráje", zdobenou Vikovými lavírovanými kresbami. Ze sobotockých motivů tu je Humprocht a Hroby vojáků v kosteckých losích.

Konečně roku 1952 vznikla Vikova kresba Ex libris s Humprochtem pro - odpusťte, prosím, noskromnost - pisatole těchto řádků.

Snaž i Dr. Kafka, který byl s Místrem v živém styku, by mohl dát k dobru některou ze svých vzpomínek. Mistr slodoval jeho amatérskou tvorbu s velkým zájmem a dovedl ji i ocenit. Vždyť mu chtěl dokonce svěřit rytí dosok pro tisk sobotockého plakátu, který pak byl tisknut jon barevným ofsetem.

Dr. Karol Senšínák

Kolekci pohlednic ze Sobotky připravuje k vydání nakladatelství Orbis. Na pohlednicích budou fotografie Marie Š o c h t l o v é, která je jednou z nejvýznamnějších umělkyní v tomto oboru. Z jejích rukou vyšla např. série pohlednic z Písku s doprovodem šrámkových veršů a s průvodním textem básníka Jana Nohy. Lotos k srpnu vydala kolekci "Básníková Praha a Praha básníků". Nověrodní

záběry z Prahy doprovázejí verše Vítězslava Nezvala, průvodní text napsal opět Jan Noha. Sobotocká kolekce pohlednic se čtyřjazyčným textem má vyjít na jaře 1965 a její cena bude asi 8,40 Kčs. Protože náklad bude omezený, mohou se zájemci o tento fotografický soubor přihlásit již nyní v prodejně n.p. Kniha v Sobotce. Než Zpravodaj Vám rád objednávkou zprostředkuje.

VH

V pátek dne 6. listopadu dopoledne byla na Městě míru v Sobotce uspořádána manifestace k oslavě VŘSR. Účastnili se jí pracující soboteckých závodů a žáci ZDŠ. V 10 hodin přiběhli chlapci a děvčata, kteří nosili prapory a stuhy s pozdravy místních závodů. Po zahájení promluvila soudružka Pilařová z Jičína, která nás seznámila s plněním plánu a závazků v našem okrese. Po projevu zazněly hymny. Potom přijela štafeta přátelství a míru. Soudružka Pilařová na ni připsala stuhy s pozdravy sobotecké školy, závodů a organizací, které posílají sovětským lidem. Pionýři běželi se štafetou ke škole, odkud ji odvezlo auto do Jičína.

Vočer se konal lampionový průvod s hudbou k památníku padlých Rudarmejců u hřbitova.

B. Šedivá - St. Chrpa, VII. tř. ZDŠ.

14. listopadu zněl sálom Státní spořitelny v Sobotce po celý den zpěv. To Pěvecké sdružení pražských učitelok, nositel Řádu práce, přijelo obohatit kulturní program Měsíce československo-sovětského přátelství.

A byl to zpěv, který pohnul srdcem každého posluchače. Zpěv čistý, srozumitelný, naplněný citem - a přitom přesný a kultivovaný. Takové umění vyžaduje volkou lásku i obětování osobního času a toho soudružky z Prahy i jejich dirigent prof. Rudolf Zeman nechtějí.

Krásné ukázky lidových písní i umělých skladeb se zajímavým výkladem plně zaujalo na 600 dětí sobotecké ZDŠ, které se zatajeným dechem pozorně vyslechly dopolední program. A je potěšitelné, že všechny účinkující si naše děti pochvalovaly za jejich ukázněnost a pozornost.

Odpoledne si soudružky prohlédly Sobotku, Humprocht, Šránkův archiv a zazpívaly u Šránkova hrobu. Potom již následoval večerní koncert, který se opět vyznačoval velmi dobrým výběrem sběrů i příkladným přednesem. Zazněly skladby Dvořákovy, B. Martinů, sbory našich současných skladatelů i lidové písně české, ruské a polské, snad poprvé jsme v Sobotce slyšeli ukázkou z díla Šostakovičova atd. Výkony celého sdružení, sólistek s. Evy Ontlové a Novotné, dirigentů prof. R. Zemana a L. Krejčové i klavírní doprovod s. H. Hrdé byly odměňovány nadšeným potleskem.

Škoda jen, že posluchačů bylo maloučko, že většina zástupců místních orgánů, organizací i závodů se omezila jen na zakoupení vstupenek. Přišli tak o skutečně vzácný umělecký zážitek, za který Pěveckému sdružení pražských učitelok z plného srdce děkujeme.

DBK

Místní skupina ČsČK uspořádala 19. listopadu v sále Státní spořitelny besedu se s. Boženu Kozákovou o její loňské cestě do SSSR. 25 přítomných občanů vyslechlo se zájmem vyprávění o Kyjově, o L. Máji v Leningradě, o návštěvě Razlivu, kde žil v ilegality V. I. Lenin, o starobylé i moderní krásce Moskvy atd. Beseda byla doplněna promítáním diapozitivů.

SB

Na závěr Měsíce československo-sovětského přátelství vystoupí 12. prosince v kulturní části vočera Recitační studio Šránkova domu s pásmem Vánoce s K. J. Erbonem. Oslava se koná opět v sále Státní spořitelny.

FOG

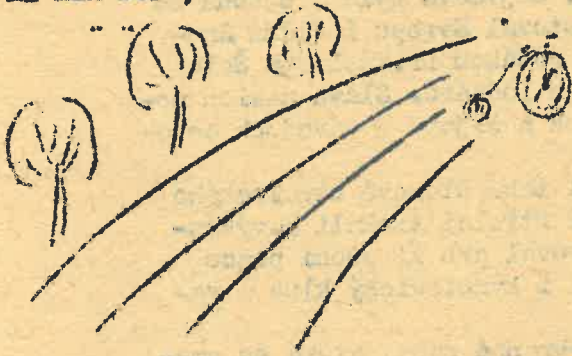
Vzpomínám často na zájezd do Sovětského svazu. Byla jsem tam před dvěma léty a navštívili jsme i Volgograd. Je snad na pohled ještě krásnější než Moskva, celý bílý a úplně nový. Válka totiž ublížila tomuto městu jako žádnému jinému, bylo téměř celé zničeno. Mluvila jsem s mužem, který jako dítě prožil tuto dobu na druhém břehu Volhy. Nonávidí fašisty. Strašně je nonávidí.

Jak krásný byl proti tomu vočer družby se sovětskými komсомолci a s účastníky Mezinárodního festivalu mládeže a studentstva, kteří se právě vraceli z Helsinok. Chvilíčka váhání po krátkém projevu vedoucího delegace MSR, který rusky hovořil o novém přátelství mezi národy, ale pak potlesk, osvobozující a přátelský, potlesk jen o málo slabší než náš. A Čechům tleskali sovětské komсомолci vždy hodně.

Mario Bílková

ZAČÁTKY SPORTOVNÍ ČINNOSTI V SOBOTCE.

Bohudík nejsám pamětníkem cyklistického ruchu v Sobotce na sklonku minulého století, nohu však přidat něco ke článku z 2. čísla Zpravodaje z čtení starých Mladoboleslavských listů. Vážím si starých sobotckých cyklistů, protože to byli hrdinové. Jezdit na kole v době, kdy v Žohrovských lesích ještě na kupčiky stříleli lapkové z bambitek a k tomu po silnicích podobných spíše brambořišti, nebyl jistě zážitek pro jemné nervy. Ale i jiná nebezpečnoství číhala na silnicích. Např. v čísle z 29. IV. 1899 čtome: "Obchodník v soně Šole z Martinovic šlohl v pondělí před večerem jistého cyklistu na silnici u Hojtmánku bez příčiny bíčem po hlavě. Když cyklista se slušným způsobem proti tomuto surovému jednání ohražoval, zakřičel naň Šole, že mu nřackuju..."

Ze sobotckých cyklistů jsme znali dosud jménem jen jednoho: pan Geisler si koupil kolo se Švýcar, to s tím velkým předním a malým..zadním kolem. Jel jsem jednou na takovém kole přes Děčín a nedívám se, že si na něm nřloukl tak, že ho odložil na půdu a později do sobotckého muzea, kde je dodnes. Třadice praví, že jiný cyklista jel na podobném kole na Kost, neznal spád kostockého kopce a když viděl, kam se odvažil, zvolal: "Bůh mi buď milostiv, já se zabiju." Pustil se kola, ale nezabil se. Jon si přřrazil nějakou kost.

Sobotka a hrad Kost byly koncem století zaniklým výletním místem cyklistických klubů z okolí. Tak např. 14. VII. 1895 podnikli takový výlet velocipedisté z Mnichova Hradiště a byli nosmírně apokojni /řidiči sněli tenkrát ještě pit alkohol/. Vyřřekli to v kostocké hospodě do sedmé hodiny večer /ML 20. VII. 1895/. V příštím roce byli tu několikrát členové K. V. Č. Mladá Boleslav. Výlet na Kost a zpět jim trval půl dne /ML 9. V. 1896/. Snad při některém tom zájezdu se sobotočtí přesvědčili o výhodě kola. V číslech ML z 27. VI. a 11. VII. 1896 čtome oznámení o závodech cyklistů, které se budou konat 19. VII. 1896 na jiěínské silnici v Mladé Boleslavi. Mluví se tu, že k závodu se mohou přihlásit i členové vznikajícího klubu v Sobotce a ti se skutečně přihlásili. V závodě juniorů na 3000 m obsadil druhé místo mezi čtyřmi závodníky V. Ziegler ze Sobotky /ML 25. VII. 1896/. Tonto podnik nám asi řřetuje i rok předání nových kol, jak se o něm mluvilo v uvedeném článku Zpravodaje a jak je uvedl i komentář filmu Dědoček automobil. 22. VIII. následujícího roku se sobotočtí účastnili průvodu při distančních závodech libořockého klubu v Turnově /ML 28. VIII. 1897/.

Článek o koupi kol pro Sobotku připomněl vhodně, jak těžko se budou sbánět řřadaje o dějinách sportu na českm venkově, zvláště pokud jde o období zakladatelů na konci minulého století. My jsme tehdy měli v Sobotce i aviatika, měli jsme už roku 1906 motocyklové závody, z nichž se zachovaly kouzelné snímky v sobotckém archivu. Kdo ale ví něco např. o vzniku Klubu turistů, Sportovního klubu a jiných organizací, které se zapsaly do historie našeho města? Kdo si ještě pamatuje něco o "Šubrtově běhu Sobotkou", zajímavém sportovním podniku u nás, který vznikl na podkladě románového děje jedné Šubrtovy knížky pro mládež? Škoda, že ten běh zkančil prvním ročníkem - dnos jich, již mohlo být víc jak dvacet za námi a mohli jsme mít tradici jako Běchovice. Potřřbovali bychom historika sobotckého sportu. Takového, který by dnosním sportem žil a tomu minulému rozuměl.

S

Z jídelníčku kostockého panstva. V rukopisném kuchařské knize kostocké paní Polyxony z Lobkovic se zachoval následující recept na porník ze XVII. století:

Porníky paní Vaněčky: Vzítí cukru jednu libru, jeden žejdlík přřpuštěného medu, zmíchatí spolu, rozpustítí na tichým uhlí, potom vzítí bílý pšeničný mýky jednu libru a když se dobře rozpustí, dáti to do mýky a míchatí až bude hustý, aby se mohlo z toho těsta porníky váletí. Potom vznik v cukru zadělaného suchého cytrýnu a pomorančový kůry též z cukru, každého po řřtyřech letech, máškatový kulky řřtyř. zářřvoru bílého krájoného dva loty, bíkrájoného hřřebičku dva loty, papřře protlučného jeden lot. Smíchatí to spolu s tím kořřoním, vyhnístí těsto, potom porníky prstu stlůští dojde do forom, potom dojde na prkýnko a podajp řřistě hrubě mýkú bílú, dojde do pocu po chlobě. Potom vznik kumí neb višňového klíhu, namoř jon v řřisté vodě a když ta voda bude hustá, vzítí řřtětíčku, namořiti, potom vyndatí z pocu tu porníky. namořovatí. dáti zase do pocu, budú jako norimberský.

Z výročních schůzí organizací

V neděli 22. listopadu se konala v hotelu Pošta výroční členská schůze ZO Svazarmu v Sobotce. Bylo přítomno 40 členů, za OV soudruzi Holoc a Urbánok. Zpráva o činnosti za rok 1964 ukázala na velmi dobrou práci celé ZO. Z jednotlivých kroužků se automotoklub mohl pochlubit provedením několika kursů a školení pro řidiče, úspěšnou činností motoristického kroužku při místní ZDŠ, zorganizováním III. závodu motokár na sobotockém náměstí atd. Zajímavá byla i beseda se s. Knižkou z Mladé Boleslavi, který procestoval Evropu i Jižní Ameriku a v Bolívii se setkal se sobotockým rodákem Dr. Václavem Šolcom, který tam studoval život bolivijských Indiánů. Slávu našich motoristů po celém kraji šířili i s. Havránok a Najman v závodech motokár a s. Josef Janků v motokrošů.

Dobře se na různých závodech prosadili také členové střelceckého kroužku. Vyškolili i 5 nových trenérů a 2 střelci získali 3. výkonnostní třídu. Tento kroužek by ale potřeboval pro zlepšení práce získat střelnici. - Stejně dobře pracoval i kynologický klub a radiokroužek.

Slaběji vyvíjela činnost tělovýchovně-branná rada, která se omezila na uspořádání Sokolovského a Dukolského závodu branné zdatnosti. - Vůbec npracoval modolářský kroužek.

Po kratší diskusi, v níž ocenil úspěchy ZO i zástupce OV Svazarmu, byl zvolen nový 18 členný výbor. Předsedou zůstává s. V. Bodnář. Podle usnosení se chce ZO zaměřit na získání prostory pro střelnici, dílnu a mycí rampu, vybudovat kynologické eviště a pokračovat v dosavadní dobré práci.

Václav Bodnář

Téhož dne se konalo na Šyrovandě výroční valné sedění Vlastonocko-dobročinné obce Barádníků pro Sobotku a okolí. Na 70 členů i hostů pozorně vyslechlo kulturní vložku taty Vogelové o staré Sobotce i zprávy jednotlivých členů o práci v uplynulém správním roce. Činnost nebyla malá: dvě taneční zábavy, přednáška Dr. Šanšínáka o Číně a taty Kozákové o SSSR, zájezd do severovýchodních Čech, sta brigádnických hodin na cukrovce, péče o národní kroje atd. Každý měsíc se konalo pravidelně konšolské sedění s kulturní vložkou za průměrné účasti 26 členů. Zástupci naší obce se účastnili i několika slavností v sousedních obcích a oslav 90. výročí založení československého Barádnictva v Praze a v Kolíně.

Práci sobotockých Barádníků ocenil kladně i zástupce V. župy z Mladé Boleslavi soused Paulus. Potom pozdravili valné sedění zástupci obcí z Dolního Bouseva, Března, Řopova a Mladé Boleslavi, župní rychtář soused Šinánok a zástupci sobotockých spolků a organizací. Závěrem bylo zvoleno nové konšolstvo věle s osvědčenými funkcionáři ing. Václavem Truhlářem a Stanislavem Měskošem.

Pořad valného sedění zpestřila hudba souseda Janků. KB

MO ČSM v Sobotce odpočívala již několik měsíců v "letním" spánku. Předsedkyně odešla na vysokou školu a veškerá činnost se zastavila. Teprve nyní za pomoci MV KSČ se začíná opět aktivizovat. Dno 26. listopadu se sešla plenární schůze za účasti zástupců OV ČSM a MV KSČ. Ač se dostavilo jen 15 svazáků, pohovořili si o budoucí práci a slíbili přivést na příští schůzku další. Zvolili si také přípravný výbor, který sestaví kandidátku nového výboru a navrhne pláň práce.

MO ČSM

Výroční členská schůze MJ ČSPO v Sobotce se konala 28. listopadu v restauraci "Pošta". Požárníci hodnotili svou práci za uplynulé období. Během roku byli voláni celkem 14x k ochraně majetka veřejného i soukromého. Zásahy byly vždy včasné a úspěšné. V několika případech obyvatelé Sobotky ani nevěděli, že jejich spolubojáči -

požárníci s dobrovolným živlom, poněvadž vyjádřili bez houkání sirény. Přítomní zástupci MNV - p.Hojn a Odstrělík - velmi kladně ocenili práci MJ ČSPO. Delegát okresního výboru ČSPO s. Černý z Osolca, předal dvěma členům pamětní medaile ÚV ČSPO.

.. Požárníci v Sobotce patří mezi nejlepši v okrese Jičín, ale jako všude jinde stojí před generačním problémem, neboť jim chybí mladí, tělesně zdatní členové. V usnesení se mimo jiné zavázali doplnit náborom chybějící mladé kádry.

Schůze se účastnilo 30 členů a více než 20 hostů. Po ukončení schůze setrvali všichni v družné zábavě. Předsedou MJ ČSPO byl zvolen s.Oldřich Černý, volitelom podpisaný Frant.Staška

L i t e r á r n í z o S o b o t o c k a .

- Ochrana přírody roč.XIX zo října 1964 přináší na str.121 n článok Mario Maršákové-Nemojcové: Chráněná krajinná oblast Český ráj. Popisuje v něm hranice této oblasti a vytyčuju úkoly ochrany přírody. Článek je doplněn fotosnímky.
- Ve stejné číslo Ochrany přírody na straně 129n je stať Dr.Karla Samšínáka "Revizo několika nalezišť vzácných rostlin na Sobotocku v chráněné .. krajinné oblasti Český ráj". Je zde podán přehled nalezišť vzácných rostlin na Sobotocku a oprávnky údaje starši litoratury.
- Dr.Samšínák uveřejnil též ve Věstníku Československé společnosti zoologické studii "Roztoči jako přenosáči hmyzích chorob". Přináší ade křyní výsledky své vědecké práce na tomto úseku. Práce vyšla i jako separát.
- Plzeňská Pravda 20.X.1964 otiskuje článek o soudásem promítání všech tří Šránkowských filmů /Léto, Měsíc nad řekou, Stříbrný vítr/ v Plzni.
- O.zájezdu ochotnického souboru JKP Svitavy k našim krajanům do Vídně se Šránkowským Létem a dalšími hrami pišo Pochodon 6.XI.1964 a časopis Československý svět z 29.X. přináší navíc i svo snímky zo svitavské inscenace Léta.
- Brněnské Svobodné slovo dne 28.X.1964 recenzuje knížku nár.umělkyně Jarmily Glazarové O krásě české řeči, jejíž několik posledních výtisků má k prodeji Osvětová beseda v Sobotce.
- Mladá fronta 13.XI. upozorňuje na probíhající výstavu akad.malíře Jana Špály v pařížské galerii "Malba XX.století".
- .. 10.číslo brněnského Hosta do domu otiskuje stať Dr.Mírko Neváka "Proti nahému člověku" - je to filosofická poznánka k nefilosofické diskusi v našich kulturních časopisech.
- Svobodné slovo 23.XI.1964 referuje o koncertu Pěveckého sdružení pražských učitelok v Sobotce, o němž pišomo na jiném místě.
- Bakovsko č.11/1964 obsahuju článok K.Bílka "Národní uvědomění před 50 léty", kde autor na základě materiálu sobotockého městského archivu upozorňuje na snahu prostých bakovských občanů o záchranu musojních předmětů před jejich vývozem do ciziny.
- Zář Mladoboloslavska č.42/1964 uveřejňuju rozhovor s náměstkem náčelníka Hlavního nádraží v Mladé Boloslavi s.Valtrem Fětrem o potížích naší železniční dopravy. S.Fetr působil dlouhá léta na sobotockém nádraží.
- Pochodon zo 17.XI.1964 upozorňuj. na opravu Šránkova domu v Sobotce. Stejně informuju své čtenáře i Svobodné slovo 12.XI.1964.
- 28.XI.1964 přináší Pochodon noticku o pomoci vojáku při sklizni cukrovky na Staňkové Lhotě.
- Předvoj č.45/1964 pišo o filmování v Sobotce konceu října. V dalšíu čísle Předvoje jsou informace o závazku JZD Líbešovice k výročí VŘSR /celková hodnota 300000 Kčs/, o ukončení sklizně cukrovky v našem JZD Nástup /chcø dát ještě 60 vagonů řepy nad plán, tzn.celkem 400 vagonů/ a upozorňuje na koncert Pěveckého sdružení pražských učitelok v Sobotce. 47.číslo tohoto listu přináší krátké informace o dovadosátinách Františka Rojmaná, o schůzi ochotníků, o Lidové akademii v Sobotce a obrázek z opravy Šránkova domu. I v seriálu Ol.Rajmana "Muzikanti", který vychází na pokračování, najdemo známky o starých sobotockých muzikantech.
- Mnoho úspěchů při vydávání našeho Zpravodaje přeje Bakovsko č.11/1964. Děkujeme a přejeme totěž Bakovsku, které letos končí již šestý ročník a jehož bohatý a pestrý obsah je nám vzorom. Na 2.čísle Zpravodaje Šránkowský Sobotky upozorňuju i Předvoj č.46/1964 a smilský Rozvoj č.46/1964.

Do sobotocké knihovny...

Slovník českých spisovatelů /připravil Ústav pro českou literaturu ČSAV, redigovali R.Havol a J.Opolík s rod.kruhon, vydal ČS Praha 1964, 628 str.+ 40 str.fotogr.příloh, 27 000 výtisků/.

Vydání této potřebné publikace můžeme jen uvítat. Přináší stručné informace o českých spisovatelích od nejstarší doby do současnosti. Již tento fakt naznačuje, že musel být proveden přísný výběr a mnozí i známi spisovatelé a básníci se do slovníku prostě nevešli. Toho si ovšem autoři byli vědomí a upozorňují na to.

Z autorů ze Sobotocka jsou ve slovníku zastoupeni samostatnými hesly tři sobotáci - Fr.V.Jořábek /napsal Vladimír Forst/, Václav Šolc /Miloš Pohorský/ a nár. umělec Fráňa Šrámek /Eva Strohsová/, z těch, kteří mají přímý vztah k Sobotocku Antonín Marek, Josef Knap, František Křolín a Karol Václav Raša.

Monšními známkami v souvislosti s jinými spisovateli jsou vzpomenuiti Frant. Dvorský, Václav Špála, Josef Lad.Turnovský a další.

Proco jen se nám ale zdá, že noprávně byli zcela opomenuti takoví básníci a spisovatelé jako jsou Joža Zindr, Ladislav Novák, Dušan Pala, Jan Stránský-Mach, Jaroslav Šulc, Jan Knob, Adam Jist, Alois Havol a jiní. Spíše měly být vnoechány anonymní památky staré české literatury, které bude každý hledat v Dějinách české literatury a ne v tomto slovníku.

rod.

S = O = B = O = T = B = O = K = A = V = S = B = H = O = C = H = S = T

Nodoškové návštěvy ve Šránkova domě. Zpráva, že se konečně upravuje Šránkuv dům, přivábila četné návštěvníky, dychtivé vidět hotové dílo.. Mezi nimi byli básníci Jan Noha, Miloš Čopalka a Pavol Šrut, recitátorka Julie Charvátová aj. Odcházel bohužel zklamání, protože se letos již nebude v důsledku mrazivého počasí v opravě pokračovat.

Sobotocký hřbitov není locjaký hřbitov. Nejen proto, že tu odpočívá Václav Šolc a Fráňa Šrámek a že Šránkova básně a Axmanova kantáta jej proslavily, ale i proto, že zdejší občané o toto místo klidu počují s neobyčejnou píetou. To vřičují a ocoňují cizí návštěvníci hřbitova, to si vždy znovu uvědomují ti, kdo sem přicházejí v prvních dnech listopadu. Řekneme-li, že velikou zásluhu o pořádek, čistotu a úpravnost hřbitova má rodina Zakouřilova, vyslovíme tím jen zasloužené uznání a díky. VH

Zemětřesení v Sobotce. Otřesy půdy, k nimž došlo večer 27.října, bylo možno pocítit i v Sobotce. V několika domácnostech zpozorovali, že se např.nádobí na stole posunulo, stojací lampa poskočila, židle se zakymácala. Tento neobyčejný jev vyvolal v pozorovateli ch ne právě příjemný pocit. Jedna paní si dokonce myslola, že se stala obětí halucinace a uklidnila se až když rozhlas přinesl zprávu o zemětřesení. VH

Několik čtenářů nás upozornilo jako dodatek ke článku 60 let AZNP v minulém čísle, že o této události psal i Adolf Branald v knížce Dědeček Automobil a mluvil oní komentář stejnojmenného filmu. A zároveň si, prosíme, opravte chybu v nadpisu: správně má být 70 let AZNP. rod.

V Domousnicích vydali 6.listopadu 1.číslo Zpravodaje MNV, který přináší mnoho zajímavého ze současného dění v Domousnicích.

V neděli 29.XI.podnikli účastníci tanečních hodin v Sobotce zájezd 3 autobusy do pražské Lucerny, aby si i zde ověřili získané poznatky ze společenského chování a tanců. Zájezd se plně vydařil. EP

Cyklus Lidové akademie o nových zákonech pokračoval 12.XI.přednáškou Dr.Josofa Vávry o socialistickém soužití a 26.XI.přednášel Dr.Václav Roubíček z Jičína o ochraně občanských práv. Závadcu při těchto zajímavých večerech doplněných filmy je malá účast. KB

V říjnu t.r.dokončil studia na stavobní fakultě ČVUT inž.Jan Kuchař a byl 6.XI. slavnostně promován. I my přejeme mnoho úspěchů do budoucna.

V listopadu uzavřeli na sobotockém MNV sňatky kromě jiných nechanizátor JZD Nástup s.Kubišta se sl.Sodláčkovou /7.XI./, docra listonoše sl.Alena Žďánská s p.Karlem Vybíralou /14.XI./ a Josef Čurda se sl.D. Jočnou /27.XI./. Všem přejeme mnoho úspěchů do společného života.

Listopadová výročí: 10.XI.1964 se dožila 80 let paní Božena Banošová, vdova po přednostovi sobot.nádraží. 13.XI.oslavil šedesátku listonoš Jindřich Chrupa. 19.XI. bylo 30 let inž.Zdonku Maccounovi, autoru několika článků o přírodních pamětech Šobotocka. 27.XI.dovršil 35 let úspěšný sobotocký divadelní ochotník a člen RSŠD Václav Fiedler. Naše redakce se připojuje k četným gratulantům.

Úmrtí. Dne 30.listopadu zemřel ve věku 80 let známý a oblíbený občan Šobotky, kominičský mistr pan Josef Mrskoš.

Pro ty hospodyně, které si přečetly recept na porník v tomto čísle a chtěly by si ho vyzkoušet v praxi, dodáváme, že 1 libra je 514g, 1 lot - 16g a 1 žojdlík = třetina litru. Přejeme dobrou chuť a napište nám, jak se porník povedl.

Našim čtenářům...

Když jsme připravovali první číslo našeho Zpravodaje, nezysloli jsme si, že až budeme rozosílat třetí číslo, budeme mít již 230 písemných přihlášek k odběru. Ale je tomu skutečně tak a náš starý cyklostil vzdychá, když musí natočit tolik alespoň trochu čitelných čísel.

Ale nedostáváme jen přihlášky. Joště větší radost máme, když s přihláškou dojde i milý dopis nebo dokonce literární příspěvek. A takových se v naší redakční poště objeví také dost, např.od prof.B.Brojníka z Hořic, od Dr.Karla Samšíňáka, Ant.Edcorera, Ant.Knížka a Josefa Volfa z Prahy, od Dr.Vl.Šulca z Ústí n/L., od akad.maliře Karla Kinského z Turnova a jiných.

Paní Marie Kotková-Šolcová z Prahy píše: "Váš Zpravodaj mne potěšil a protože patří k těm, kteří mají opravdu rádi svůj rodný kraj, přihlašuji se k jeho odběru". Stejně milé dopisy jsme dostali od prof.Karla Janků z Jablonce n/N., od paní L.Palové ze Žoloznice, E.Hanfa ze Strážovky, A.Hofrichtrové ze Cvikova, řed. A.Havla z Bakova n/Jiz., prof.Zd.Donksteinové z Prahy a dalších. Obsáhlý dopis o milém přijetí v Šobotce nám poslal syn bývalého pražského primátora Dr.Zdoněk Šolc. Paní Božena Polďová přeje mnoho zdaru mladé generaci a Dr.Stanislav Ort, Jos.Trávníček, Jos. Šrámek, inž. J.Havránok a Dr.Vl.Ruda přihlašují zároveň nové odběratelů. S.V.Hajduk z Prahy píše:"Až nejsem ze Šobotky, jen bývalý Jičínák, zaujal mě Váš Zpravodaj svou věcností a.postrostiti zpráv." Dr.Františka Bařhu z Lit.archivu Památníku nár.pisemnictví a rož.Jiřího Hraško z Českoslov.rozhlasu v Praze zase nejvíce zajímají podrobnosti týkající se Fráni Šrámka. A tak bychom mohli pokračovat.

Je tedy vidět, že se náš Zpravodaj líbí. Budeme se snažit i nadále, aby byl co nejzajímavější, aby jeho obliba stálo vzrůstala. A budeme se snažit zlepšovat i jeho vzhled. Ale o tom, dále o plánech na příští rok a o otázce předplatného, na kterou se mnozí ptáte, se dovíte v příštím čísle. Joště upozornění pro nové odběratelů: první dvě čísla jsou úplně rozobrána, neobjednávejte si je.

Závěrem Vás prosíme, abyste nám posílali i kritické připomínky k obsahu Zpravodaje a návrhy na zlepšení. Aby skutečně platilo to, co o nás napsal senilský Rozvoj v č.46: "Zpravodaj, který vydává Osvětová beseda v Šobotce, může být vzorným příkladem, i.pro jiná města, jak se může propagace kraje dobře dělat."

A joště jedna žádost: upozorněte na náš Zpravodaj své příbuzné a známé, aby se tak rozšířil počet odběratelů a Zpravodaj se dostal do rukou všech občanů a přátel Šobotocka.

Těšíme se na Vaše další dopisy, přihlášky i příspěvky. Naši adresu znáte:

Zpravodaj Šrámkovy Šobotky, MNV Šobotka okr.Jičín